

21

Război

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
Nr. 31
(CCIL)
Vineri,
18
ianuarie
1991
3 lei

Abonament
colectiv
2 lei

A început nebunia

Cind un nebun îți spune că e Napoleon, dă-i dreptate, dar nu te îndepărta prea mult de el. Ca să-l poți supraveghea. Dacă nebunul începe să facă ceea ce a făcut Napoleon? Cind nu-l decît un nebun! Ei, ce te faci atunci? Nu-i dai una peste „bubă” și-l pui în cămașă de forță?

Și, vai Doamne, cîți nebuni sînt în grădina Ta! Cîți sînt atinși de filoxera puterii? De la Stalin și Hitler pînă la Ceaușescu, Hussein și... alți timpotii mai mărunți, dar cu ambiții cît nu le ăpăie pielea. (Despre creier, ce să mai vorbim, cît o nucă pietroasă).

A început, deci, nebunia în Golf, la două zile după ce Gorbi — marele Gorbi — cu perestroica lui cu tot — în „necunoștință” de cauză a dat drumul dulăilor de oțel ca să sfîșie Lituania, să-i scoată ochii îndreptați spre libertate și democrație.

Hussein, marele nebun la care se închină milioane de fanatici, se crede Napoleon. Și la început, înțelepții l-au lăsat să creadă că e Napoleon. Acum, cînd s-a apucat de isprăvi „napoleonice”, înțelepții își dau cu capetele de pereți, gîndind cum să-l pună în cămașă de forță; cele două uriașe forțe mondiale, U.S.A. și U.R.S.S., aveau oarece interese în spatele nebunului? Aveau sau nu — aveau — iată că acum mor oameni, acum ard case, acum spaima e regină...

Oameni buni, nu lăsați nebunii atinși de filoxera puterii — aleși, sau autoaleși — să vă pună călușul în gură și jugul în grumaz, pentru a nu-i mai putea pune, voi, în cămașă de forță!

Toate dictaturile au dus la războaie. Toți dictatorii ordonă — fie și indirect — moarte celor ce nu li se închină.

Traian SUCIU

Ieri, în sala Studio a Casei de Cultură a Sindicatelor a avut loc conferința județeană a Alianței Civice — filiala Sibiu, la care au fost alese organele de conducere și s-au discutat principalele probleme privind activitatea viitoare a Alianței.

Relatări pe larg de la această conferință în ziarul nostru de mâine.

RĂZBOI ÎN GOLF

Mijloacele de informare în masă, aduse la nivelul super-tehnicizat actual, au transmis de la primele ore ale zilei de 17 ianuarie, știrea începerii războiului din zona Golfului Persic. Deși întreaga lume era pregătită psihologic de cîteva luni, totuși începutul conflagrației a produs emoție și neliniște în sufletele tuturor oamenilor. Spectrul amplificării conflictului pe plan mondial nu poate produce decît aprehensiune, cu toată legitimitatea intervenției americano-allate în zonă,

legitimată obținută prin votul Consiliului de Securitate al O.N.U. Știm că armata americană ultramodernă este capabilă să obțină o victorie rapidă, dar cum va reacționa Hussein, din disperare? Vor fi atentate teroriste? Iată o posibilă tentativă de răspuns irakian, care ar putea secera vieți nevinovate pe întreg mapamondul.

De ce s-a ajuns aici? Din partea irakiană este clar, dorința de a acapara zăcămintele Kuweitului, care „plutește” pe petrol. Maniera cuceririi unui stat suveran prin forță este aceeași cu cea care l-a determinat pe Hitler să ocupe Polonia în 1939. Dar partea americană? Sînt S.U.A., într-adevăr, campioanele democrației mondiale? Intervențiile lor în zona latino-ame-

ricană sau Vietnam au fost în spiritul democrației, a cărei salvare a necesitat tot forța?

Mi-aduc aminte, în copilărie auzeam în jurul meu cuvinte pline de speranță: „Vin americanii. Pînă la urmă tot or să vină”. Și n-au venit. Consecințele au fost nefaste pentru generația mea, impregnată de o ideologie dogmatică și un pragmatism utopic. Pe noi și pe alții de ce nu ne-au salvat? Saddam Hussein a mobilizat un popor întreg fa-țizindu-l prin dogmatism religios, obligîndu-l să accepte politica forței cu toate suferințele ce decurg din ea. Oare Bush va fi sal-

(continuare în pag. a III-a)

Dorin TEODORESCU

Golful Persic — criză mondială?

Războiul declanșat de forțele aliate sub egida O.N.U. contra Irakului se desfășoară în zona unui teritoriu locuit de 13 973 000 locuitori (datele provin din ultimele recensăminte recunoscute internațional — 1977), cu o densitate de 40,6 locuitori/km². Irakul deține 1,7 la sută din producția mondială de petrol (48 milioane tone), iar prin ocuparea Kuweitului 3,2 la sută din producția mondială (90 milioane tone), dar izbucnirea conflictului armat pune în pericol aproximativ 25 la

sută din rezervele mondiale. Irakul consumă anual între 60 și 80 la sută din produsul național brut (25,4 miliarde dolari; 1820 dolari/locuitor) pentru „apărare”. Ultimele date confirmate atestă că armata irakiană cuprindea „în timp de pace” 300 000 soldați în armata terestră, 42 500 în marină și 38 000 în aviația militară, cifre apreciate acum la 1 000 000 (600 000 operativi). Ca armament, posedă structuri militare sofisticate provenite în special din S.U.A. și U.R.S.S., unele modificate

și adaptate cu sprijinul „consilierii tehnice” tot ale marilor puteri. Irakul posedă arme chimice, este bănuțat a avea arme nucleare și poate folosi sistemul „vector” pentru lansarea de rachete cu rază medie și scurtă de acțiune. La „marfa exportată”, în Irak, indiferent de natura ei, Japonia deține 15,1 la sută, Comunitatea Europeană 47,1 la sută, iar U.R.S.S. 6,1 la

(continuare în pag. a IV-a)

Eugen IORDANESCU

CE-I DE FĂCUT?

Revoluția a fost pentru noi, cei de rînd, ca un miracol. Nu speram să mai apucăm vreodată să vedem LIBERTATEA cu ochii noștri. Ceaușescu părea etern, părea „blestemul” nostru, dar edificiul său s-a dovedit un castel din cărți de joc, ținut în picioare doar de FRICA și MINCIUNA.

După entuziasmul firesc al VICTORIEI, ne-am întors la coziile noastre sperînd că va veni vremea să scăpăm și de ele, iar cînd am văzut magazinele pline, înainte de alegeri, ne-am zis „uite domnule că țara a ajuns în mîini bune” și am votat cu cei care „meritau”.

Făcîndu-ne bugetul familiei, după alegeri, mai ales după „liberalizare”, constatăm însă că „iesc” tot mai prost, că se răresc și lungesc coziile, nici vorbă să dispară și începem să-l regretăm pe „odios” care „ne dădea” ceva, pe rație.

După o responsabilă analiză, domnul prim-ministru ne dezvăluie și cauza lipsurilor: este „măsura nemuncii noastre”, după care ne mai informează că „buzunarele domniei sale s-au golit în-

ainte de alegeri și că nu mai are de unde să „ne dea”, așa că trebuie să ne mulțumim cu ce este.

Cuvintele mobilizatoare ale domnului P. Roman m-au făcut să mă întreb: sîntem oare un popor de leneși? Nu se poate, îmi răspund. Trădătorii neamului nostru au hrănit cîndva Europa! E drept că atunci eram în 1938, iar acum sîntem în 1991, atunci eram REGAT, acum sîntem REPUBLICA „donată” de ruși, dar sîntem același popor harnic și inventiv, care trăim în aceeași țară. Și atunci mă întreb din nou: nu cumva sîntem prost conduși (vorba românului, „pește de la cap se mpute”) sau sistemul social în care trăim nu ni se potrivește? Sau și una și alta?

Cert este că sîntem „bolnavi” de neîncredere și descurajare, sentimente total contraproductive, care ne fac să încercăm „realizarea” în străinătate, unde știm cu toții ce ne așteaptă, dar acolo avem SPERANȚA că „poate

(continuare în pag. a IV-a)

Ing. I. MARTINESCU

Continuăm publicarea anchetei privind situația cooperativelor din Axente-Sever.

De asemenea, am dorit să vedem dacă Monoran Auroară, încadrată de Bucerzan Vasile, gestionară și în prezent, poate să mai fie pe funcție din moment ce are cazier penal...

... amânarea de către dv. (vezi pct. penultim din adresa dv.) a înlocuirii acestui președinte de cooperativă, Bucerzan Vasile, până la alegerile ce se vor organiza conform Statutului cooperativelor de consum (a cărei dată aici nu se amintește, deci sîndie, vine să confirme o atitudine de total nerespect față de cetățenii comunei Axente Sever, față de spiritul nou ce trebuie să domnească în relațiile dintre unitatea ce cu „grijă” o supraveghează ca for tutelă și cetățeni, lăsînd să troneze cu bună știință nemulțumirile oamenilor din întreaga comună.

Față de cele de mai sus, nu înainte de a ne alina întru totul punctului dv. de vedere exprimat (vezi alin. ultim din adresa dv.) care arată astfel: „considerăm că trebuie să aplicăm cît mai corect prevederile care guvernează cooperativă de consum”, vă rugăm să puneți în practică acest principiu care își are justificare, nu numai formal, ci și practică.

Concluzia noastră, supusă și biroului executiv al C.P. U.N. jud Sibiu care a fost întru totul de acord, este de

a lua măsuri de îndată pentru schimbarea din funcția de președinte al C.P.A.D.M. Axente Sever a lui Bucerzan Vasile, întrucît abaterile sale sînt mai mult decît evidente”.

Semnata de: Președinte (ss) Mircea Tomuș și vicepreședinte (ss) av. Liviu Lalu.

Sever nr. 225. Fiul dînsui Kantz Ioan, căsătorit, avînd trei copii a cerut alimentele cuvenite familiei. A fost refuzat condiționîndu-se un contract. Dl. Kantz a cerut tovarășei primar Bucerzan Maria să-l ajute și dînsa a dat ajutorul cerut:

pe care le-a executat.

La 8 august 1990, cazul fiului meu a fost expus la Televiziunea Română. Tov. Bucerzan Vasile ne-a dat în judecată în oct. 1990 pentru calomnie. Judecătoria Mediaș a respins acțiunea tovarășului Bucerzan... Am zis bătașul

3-SB-8155; 1-MH-883; 1-MH-2048; 5-TM-3697 etc. mașini care atunci cînd au plecat din Axente Sever au lăsat magazinul gol”.

Probabil U.J.C.C.-ul laudă inițiativa tovarășului Bucerzan prin care dînsul cu mult succes aprovizionează bișnițarii din alte județe cu vad la graniță, lăsîndu-și consătenii în situația de a cumpăra vînt de pe rafturile goale.

Repet o întrebare pusă anterior. Chiar nu are nimeni curajul să-l oprească pe tovarășul Bucerzan? Pentru că cei din Axente Sever au ajuns cu răbdarea la limită.

Domnilor d. la U.J.C.C., chiar credeți că acest „om” mai poate reprezenta interesele unității dv. și a comunei Axente Sever? Sau așteptați să... ce anume domnilor?

Sau U.J.C.C.-ul a devenit o organizație ocultă în care totul este posibil? Poate aveți timp domnilor să observați că în țara aceasta s-a mai schimbat cîte ceva și că de indivizi precum tovarășul Bucerzan nu mai are nimeni nevoie.

Poate realizați că este în interesul U.J.C.C.-ului ca lucrurile în cadrul uniunii să fie limpezi, curate și mai ales cinste. Încolo, succes tuturor!

Dan Ioan BOGDAN

Dacă voi nu mă vreți, eu vă vreau (III)

Și pentru că lucrurile nu s-au oprit aici, continuăm cu amănunte în care abuzurile au fost atît de dese încît nu se putea să nu atragă atenția celor din jur.

Socotim că nu este drept ca un singur om și acoliții săi să terorizeze o întreagă comună într-un mod mai mult decît dictatorial.

Este greu de înțeles atitudinea conducerii U.J.C.C.-ului. O atitudine de protecție și de încurajare a practicilor abuzive, a căror acceptare este justificată de cifrele de plan realizate de dl. Bucerzan. Oare cum a realizat acest om sumele raportate? Prin manevre, abuzuri, bătaie. Da, bătaie. A instaurat în comună o atmosferă de Far West. Cine nu se supune va fi persecutat sau bătut pînă se va supune.

Aș dori să citez mai jos cîteva fragmente dintr-o scrisoare pe care ne-a scris-o o mamă, cerînd dreptate pentru fiul ei. Este vorba de d-na Weber Eliza, Axente

Sever nr. 225. Fiul dînsui Kantz Ioan, căsătorit, avînd trei copii a cerut alimentele cuvenite familiei. A fost refuzat condiționîndu-se un contract. Dl. Kantz a cerut tovarășei primar Bucerzan Maria să-l ajute și dînsa a dat ajutorul cerut:

pe care le-a executat.

La 8 august 1990, cazul fiului meu a fost expus la Televiziunea Română. Tov. Bucerzan Vasile ne-a dat în judecată în oct. 1990 pentru calomnie. Judecătoria Mediaș a respins acțiunea tovarășului Bucerzan... Am zis bătașul

pentru că a bătut o mulțime de oameni din comuna noastră, care cereau pîine pentru copiii lor...”. Scrisă la 22 dec. 1990, Axente Sever.

Acestea au fost o parte din metodele prin care tov. Bucerzan a realizat cifre de plan record înainte de decembrie 1989. După, a pus mînușile de box în cui și a trecut pe altă linie.

Citez din adresa primăriei Axente Sever, cu nr. 1539/10.09.1990 către U.J.C.C., Sibiu.

... La magazinul din Axente Sever sectorul metalchimic s-au adus vase emailate care majoritatea au fost distribuite în cantități mari la cumpărători veniți din alte județe cu intenții vândute de a le vinde la preț de speulă, cantitatea de vase a fost luată de conducătorii autoturismelor cu nr. 1-CS-7327; 2-MH-690; 1-MH-6578;

Fiul meu a fost deferit Judecătoria Mediaș care de urgență l-au condamnat, nevinovat, la 3 luni închisoare,

Strigăt de speranță

Lui FRANCOIS ALBRECHT, membru al grupului Sarrebours al organizației AMNESTY INTERNATIONAL

Te-am cunoscut prietene, din întimplare, într-o zi de vară într-un sat minunat din înverzitul canton Phalsbourg. Te-am întâlnit din aceeași întimplare într-o casă încîntătoare așa cum și eu mi-am visat, în mijlocul unei familii ospitaliere, în mijlocul unor prieteni adevărați, așa cum și eu mi-am dorit. Acolo te-am cunoscut, prietene, figură anonimă, figură aparte, minte limpede, minte pătrunzătoare.

Te-am reîntîlnit, nu din întimplare, într-o zi de iarnă în Sibiul meu natal în casa mea, în familia mea, pe tine și pe prietenii tăi deveniți și prietenii mei, v-am reîntîlnit pe voi cei veniți de departe în acel ajun de Sfîntul Nicolae pentru a împărți daruri copiilor, bătrînilor noștri.

Te-am însoțit prietene, v-am însoțit prietenii pe străduțele bătrînilor burg transilvan, prin bisericile și muzeele și parcurile noastre. Și-n drumurile noastre și-n reculegerile noastre și-n căutările noastre de gînd și de suflet te-am ascultat prietene, ți-am ascultat strigătul de speranță, pe care astăzi ți cer permisiunea să-l lansez compatrioților mei, dincolo de ambiții și credințe într-un elan de iubire și solidaritate umană.

Tu — prizonierul pentru că ți-ai exprimat opinia
Tu — torturatul pentru că ai păstrat liniștea
Tu — internatul în spitalul de psihiatrie pentru că ai păstrat credința în Dumnezeu
Tu — negrul închis din cauza culorii pielii tale
Tu — judecatul pentru că ai refuzat un serviciu militar
Tu — dispărutul pentru că ai manifestat solidaritatea cu cei mai săraci

Tu — ucisul pentru că ai vorbit în public
Tu — prizonierul uitat pe care nici o judecată nu l-a condamnat niciodată
Tu — supusul la munci forțate pentru că te-ai împotrivit indoctrinării dictaturii
Tu — condamnatul la moarte care aștepti zorii zilei fatale
Voi toți, internați, prizonieri, condamnați, executați, asistați, dispăruți, care este lecția pe care o dați lumii azi? Care? Atîtea suferințe au fost zadarnice?

Voi toți care vă bucurați de LIBERTATE
Voi toți care doriți EGALITATE
Voi toți care sperați în FRATERNITATE
Voi toți care credeți în DEMNITATE alături-vă glasurile tuturor acestor nefericiți închiși, condamnați, uciși pentru ca sacrificiul vieții lor să nu fie inutil chiar dacă SPERANȚA lor a fost înșelată.

Aceasta este prețul LIBERTĂȚII NOASTRE al DEMNITĂȚII NOASTRE — FRANCOIS ALBRECHT.

Îți mulțumesc prietene, îți mulțumesc că existi, îți mulțumesc că ești prietenul nostru! Primește-mi gîndurile alături de ale tale, de ale tuturor celor ce oriunde s-ar afla nu-ți uită pe cei fără apărare, astăzi cînd ca și ieri ochii celor care nu vor să vadă rămîn iremediabil închiși, astăzi cînd ca și ieri urechile celor ce nu vor să audă rămîn cu obstinație surde în ciuda tuturor proclamațiilor și declarațiilor, astăzi cînd ca și ieri puterea și banul domină, dureros sufletele tot mai multor semeni ai noștri de aici și de aiurea.

Dana DOLTU

CONFERINȚE

UNIUNEA DEMOCRAT-CREȘTINĂ Sibiu organizează conferințe pe teme actuale de politică. Expunerile și discuțiile vor avea loc în fiecare joi între orele 17.30 și 19.30 la sediul din Sibiu, Calea

Dumbrăvii nr. 30 A (colț cu P.N.L.).

Prima conferință — joi, 24 ian. a.c. va avea ca temă: Partidele politice în societatea democratică.

Consiliul director al Filialei U.D.C. Sibiu

Șoseaua (a se citi mlaștină) 11 Iunie. Propunem edililor orașului să o închidă și să o folosească drept teren de încercări pentru mașinile de teren accidentat Foto: R. DUMITRU

Revoluția ne-a adus marea libertate de a putea vizita țări mai mult sau mai puțin îndepărtate, avînd în buzunar „banalul” pașaport. Dacă n-ai mașină, n-ai nici bani de avion, dar ai totuși o viză sau vrei să faci turism în una dintre puținele țări care nu cer așa ceva, mai rămîne ca mijloc de transport doar trenul. Profitînd de amabilitatea șefului Agenției de voiaj C.F.R., dl. Ionel Achim și al d-nei Rodica Pinciu (casier-verificator), am încercat să evaluăm volumul și direcția călătoriilor în străinătate, efectuate de către sibiieni în anul 1990. Au avut acest noroc 50 771 de persoane, dintre care 30 567 au călătorit pe relație CIV (țări capitaliste), iar 20 204 pe relație SMPS (țări socialiste). În primele 3-4 luni „călătorii” spre fostele sau actualele țări socialiste au fost în majoritate țigani-bișnițari, care au făcut pur și simplu „navetă de afaceri”. Ei au ocupat și o bună parte dintre locurile spre țările vestice, în special Germania Federală. Aflăm de la personalul ce deservește casele că unii dintre ei aveau pe pașaport o stampilă ce atestă că partidul țiganilor nu am reușit să stabilim care dintre ele,

poate ne ajută „liderii”? le-a efectuat schimb valutar pentru 50 dolari U.S.A. Aportul lor în turismul cu trenul a scăzut pînă la dispariție pe măsură ce statele occidentale au reglementat formalități serioase pentru acordarea vizelor de intrare. Au mai rămas

Sibianul, turist cu trenul

doar „încăpățînații”, care vizau frecvent Budapesta. Treceea Ungariei la sistemul CIV (ceea ce a implicat majorarea substanțială a prețului biletului) să sperăm că va contribui la „cernerea” bișnițarilor din grupul celor ce călătoresc.

Condițiile de transport pe relații externe, cu garnituri românești, nu s-au îmbunătățit (cîteva zile de experiențe personale cred că mă îndreptătesc să susțin argumentul un asemenea punct de vedere), fiind la unul dintre cele mai scăzute nivele înregistrate în Europa. După declarațiile oficiale credem că pu-

tem concluziilor că nici prea multe șanse de a se îmbunătăți substanțial în acest secol nu avem.

Cu toate acestea, pentru mulți dintre noi acea călătorie pe un plătibil în lei — din punct de vedere al transportului — la care „avem dreptul” folosind trenul, rămîne singura soluție. De aceea vă oferim spre consulta prețul biletelor de călătorie cl. a II-a, pentru relațiile cele mai frecvente: Paris (prin Viena — Salzburg) — 6 951 lei; Paris (Praga) — 5 327 lei; Viena — 1 382 lei; Stuttgart (Viena) — 4 411; Stuttgart (Praga, Cheb) — 2 549 lei; München — 3 173/2 549 lei; Bruxelles (Berlin) — 6 039 lei; Bruxelles (Cheb) — 5 025 lei; Bonn (Cheb) — 3 956 lei; Bonn (Salzburg) — 6 270 lei; Istanbul — 2 145 lei; Budapesta — 710 lei; Stockholm — 6 592 lei. Pentru biletele pe căile ferate sovietice prețul nu este fix, în fiecare săptămînă transformîndu-se prețul în ruble, prin echivalența 1 rublă = 2,308 franci elvețieni. Sumele reprezintă contravaloarea unui drum (dus sau întors), pentru a simplifica socotelile celor ce nu mai revin.

Eugen IORDĂNESCU

Cind noi ne punem problema cite chioşcuri de gogoşi ne mai sînt necesare pentru a putea afirma că România a trecut la economia de piaţă şi proprietatea privată, în întreaga lume se caută idei pentru a se depăşi limitările şi impasurile în care au ajuns modelele occidentale. O propunere care, cu siguranţă, nu este de refuzat din start (dar nici de acceptat total!) este cea a economistului Murray Rothbard, profesor de economie la Universitatea din Las Vegas (S.U.A.), considerat a fi unul dintre părinţii teoriei „libertariste” (cunoscută şi sub numele de anarho-capitalism). El consideră că orice cuvînt de tipul „stat”, „societate” etc. sînt simple iluzii verbale, neexistînd de fapt decît bărbaţi şi femei care sînt de acord să se numească aşa pentru a putea exercita monopolul violenţei „legale” şi al exorcării de fonduri de la ceilalţi (impozite, taxe etc.). Ideea nu apare pentru prima dată la Rothbard, ci la austriacul Von Mises, căruia i-a fost elev şi discipol şi care a fost un adept ultra-radical al unui liberalism economic bazat pe liberul arbitru şi reglajul de piaţă anarhic. Libertariştii consideră statul drept răul absolut, afirmînd că orice om se naşte cu dreptul natural la proprietate privată, drept continuu violat de către stat. Impasul

se poate depăşi, consideră ei, prin privatizarea tuturor sectoarelor de activitate, inclusiv poliţia, justiţia, penitenciarele etc. Dacă această premiză a dreptului natural şi inviolabil la proprietate privată este acceptată, sistemul în cauză este coerent şi

statului este just. În general, oamenii politici au drept scop principal să susţină necesitatea absolută a Statului, fără de care ei nu ar mai avea nici o legitimitate să-i conducă şi exploateze pe ceilalţi. În Istorie primii „ideologi ai statului” au fost preoţii.

ele;

— poliţia şi justiţia se pot descompune într-o serie de servicii simple care pot fi încredinţate unor companii private concurenţiale, care ar fi interesate să le satisfacă mai bine ca sistemul de stat. Rothbard crede că ser-

mare prin simpla selecţie economică a factorilor de piaţă, fără frînele şi impulsurile statului. Rothbard nu preconizează drept necesară o revoluţie pentru ca un sistem ca cel gîdit de el să se instaleze „de facto”, fiind de părere că însăşi contradicţiile de care a dat dovadă statul capitalist — cel mai democratic acum, fiind bazat pe proprietatea privată — vor duce la anihilarea sa. În plus, el consideră că toate revoluţiile din istoria umanităţii au fost de „inspiraţie libertariană”, fiind îndreptate contra statului şi pentru lărgirea proprietăţii private. Chiar 1917 din Rusia şi 1949 din China n-ar fi altceva decît mişcări contra statului şi pentru preluarea de proprietăţi a celor săraci.

Concluzia? O parte a sistemului, cel puţin, pare utopică. Încă nu puţine utopii au devenit realităţi în timp. Deocamdată putem spune doar că gîndirea acestui „Marx inversat” demonstrează gradul de criză în care se află sistemul de stat de sorginte birocratică. Şi altul încă nu a fost nici măcar gîdit! Pe acest gol de „alternative”, sistemul libertarismului e ceva... În timp ce noi facem gogoşi...

Eugen IORDANESCU

„Statul e un furt legalizat”

consistent din punct de vedere logic (numai Istoria şi punerea lui în practică putînd decide dacă este consistent şi din punct de vedere al ameliorării diverselor forme de criză). Pentru că impozitele nu sînt liber consumate, sînt considerate furturi puse la cale de stat în detrimentul cetăţeanului. Pentru că serviciul militar este obligatoriu, Rothbard îl consideră o formă de sclavaj, iar războiul o crimă în folosul celor care se numesc „stat” („Statul este cea mai vastă şi formidabilă organizaţie criminală din toate timpurile, mai eficientă decît nu are importanţă care mafie din Istorie”). Statul ar fi considerat în general legitim pentru că intervine ideologia, care nu are alt scop decît acela de a „legitima” după următorul model: o crimă individuală este condamnată, dar chiar un eventual genocid în numele

Funcţia lor a fost preluată în epoca modernă de către cei numiţi intelectuali, care şi ei sînt plătiţi din fondurile de stat pentru a-l susţine ideologic. Mulţi intelectuali ar sprijini necesitatea statului pentru că şi ei ar fi robiţi de ideea platonice a posibilităţii creării unui stat condus de „filosofi-regi” (adică de ei). Rothbard consideră că libertatea omului se poate defini ca dreptul său de a dispune de sine şi de ceea ce a obţinut prin schimb sau donaţie, motiv pentru care libertatea nu ar putea fi disociată de dreptul de proprietate privată liber, neîngrădit şi real manifestat. Omul liber nu ar putea exista decît fără stat, ale cărui funcţii se pot privatiza. De exemplu:

— societăţi private pot prelua şoselele, pe care să le întreţină şi dezvolte în schimbul unei plăţi din partea tuturor celor care circulă pe

viul de poliţie se va transforma într-un sistem de asigurare care să limiteze crimele, furturile etc. în schimbul achitării primelor de asigurare;

— armata ar putea fi şi ea înlocuită de companii private de protecţie, la care ar putea apela o naţie de proprietari (departajarea naţională nu e „propusă” spre desfiinţare). Şansa unui conflict ar fi foarte mică, datorită dispariţiei „interesului de stat” şi rămînerii doar a „interesului individual”;

— justiţia ar putea fi înlocuită — după aceeaşi doctrină — cu un sistem al arbitrajului privat, care prin forţa mecanismelor de piaţă şi sub presiunea necesităţii formării unui prestigiu imuabil pentru a avea clientela, ar reduce la maximum subiectivismul.

În plus, creşterea economică ar urma să fie mult mai

CĂMINPRESS:

Reamintindu-şi evenimentele din decembrie 1989, Prefectura judeţului Sibiu (pe vremuri C.J.p.c.r.) ne-a oferit parţial apă caldă începînd din 21. După expulzare... apele au revenit la normal. Nici vorbă! Printr-un consens oferit în timpul campaniei electorale, domnii Ion Iliescu şi Ioan Raţiu ne-au adus verbul „a manipula” în centrul atenţiei. Dl. Ioan Raţiu a venit cu money... Al doilea Petre, a doua expulzare! Regele... acelaşi. După ce s-au dovedit specialiştii în jocul: Uite Regele, nu e Regele, echipa guvernamentală s-a specializat şi în jocul: Nu e barba, uite barbat! Agenţia de zvonuri Căminpress a fost imputernicită să

difuzeze în exclusivitate următorul comunicat al primului ministru: „Sînt profund indignat de ultimele declaraţii ale B.B. Aceste declaraţii nu mă implică deloc!”. Agenţia F.P. (Fără Presă... în viitorul apropiat) a difuzat răspunsul doamnei Brigitte Bardot: „Copilul pe care îl aştept este din... flori” (de trandafir?). Casa Albă a anunţat că în schimbul apei minerale oferită de guvernul Roman pentru forţele armate din Golf, va oferi României un important ajutor de... Saddam. În exclusivitate Căminpress anunţă premiera noului film al lui Sergiu Nicolaescu: „Noi cei din linia a 2-a”.

CĂMINPRESS

Sibiul şi mişcările studenteşti din ţară

— o privire din interior —

Începută din decembrie 1989 activitatea unor organizaţii studenteşti sibiene — legalizate sau nu — s-a făcut în general simţită în concretul activităţilor studenteşti la nivel naţional. Astfel, cu excepţia Conferinţei de fondare a U.N.I.S.-ului, studenţii sibiieni au fost reprezentaţi la toate întîlnirile naţionale. După ce a fost reprezentată la Conferinţa de constituire a Convenţiei Naţionale Studenteşti, A.S.U.S.-ul (Asociaţia Studenţilor din Universitatea Sibiu) nu a reuşit să prezinte un punct de vedere coerent la Conferinţa Naţională de la Timişoara, reprezentanţii săi fiind luaţi prin surprindere de gravitatea problemelor în discuţie, şi au fost lăsaţi... observatori. Deşi după semieşecul rezei generale de la sfîrşitul lunii noiembrie (pentru validarea alegerilor conducerii Universităţii) unele voci susţineau necesitatea formării unor organizaţii studenteşti diferite de A.S.U.S. (după cite se pare a apărut doar Sindicatul Studenţilor Medicinişti încă nelegalizat), această organizaţie a rămas singura „pată” mai organizată într-un haos general. Şi într-o astfel de atmosferă, punctată şi de vizite ale studenţilor din Cluj şi Timişoara, a venit şi „obligatia morală” a studenţilor sibiieni de a se alătura atitudinii civice a studenţilor din întreaga ţară.

Astfel, după marşul din 14 decembrie 1990, tot mai multe voci susţineau necesitatea unei greve şi în Universitatea Sibiu. Şi a venit greva. Deşi a fost anunţată cu o zi înainte (17 decembrie 1990) ca fiind generală şi declanşată de A.S.U.S., această organizaţie renunţă să participe la grevă. În 18 decembrie 1990 dimineaţa, o parte din studenţii de la Facultatea de Inginerie şi Dreptul în întregime încep greva, dar... prost organizată nu oferă încredere celor de la Drept şi aceştia renunţă. Mai tîrziu se anunţă că Facultatea de Ştiinţe (Ecologie, Matematică şi Psihopedagogie) este în totalitate în grevă alăturîndu-se părţii „inginerilor”. Datorită organizării, bineînţeles şi apropiatei vacanţe, participarea la grevă este puţin onorată. Dar nici participarea la activităţile didactice nu se ridică la un nivel normal. Se datorează grevei sau vacanţei?

Astfel, este greu de precizat care este poziţia majoritară a studenţilor sibiieni faţă de acţiunea civică a organizaţiilor studenteşti din ţară, deşi probabil poziţia faţă de actuala putere este aceeaşi ca în toate centrele universitare. Oare studenţii sibiieni, nu pot ţine ritmul ţării, rămînd permanent cu un pas, doi în urmă?

Răzvan GLIGA

DECLARAŢIE — APEL

Evoluţia îmbucurătoare a climatului internaţional pînă în ultima vreme, paşii făcuţi în întîmpinarea libertăţii, cooperarea pentru o viaţă prosperă în demnitate, aduceau omenirii speranţa unui sfîrşit luminos de secol şi mileniu, aureolat de cultivarea şi respectarea principiilor ce garantează drepturile şi libertăţile individului ca şi a popoarelor. Puteri statale de anvergură unor imperii au dat a presupune că înţeleg imperativul vremii, impus de stadiul de dezvoltare a societăţii omenieşti şi sînt gata să respecte aspiraţiile popoarelor la libertate, demnitate şi independenţă.

În pofida acestui mers al istoriei, luăm acum cunoştinţă cu profundă îngrijorare de evenimentele în curs din Țările Baltice ca şi de ameninţarea de moarte ce planează asupra Basarabiei şi Bucovinei de Nord, cînd şi unde, acum ca şi în urmă cu 50 de ani, forţa brutală ridicată la rang de principiu, metodă în practica politică, înăbuşe şi calcă în picioare dreptul sînt la libertate şi neatinţare. În faţa acestor evenimente tragice care dau semnalul pericolului ca omenirea să se abată de la calea raţiunii şi a bunului

simţ şi să se afunde din nou în neagra noapte a învrăjbirii, dominării şi asupririi, ne revine tuturor răspunderea şi datoria de a ne ridica glasul celui mai energic protest şi a cere Uniunii Sovietice să înceteze orice act de forţă împotriva popoarelor şi drepturilor lor inalienabile la libertate.

Organizaţia judeţului Sibiu a Partidului Naţional Țărănesc — Creştin şi Democrat — continuatoare şi păstrătoare a unor tradiţii de îndelungate lupte politice purtate pe aceste meleaguri pentru libertatea şi neatinţarea poporului român, protestează împotriva samavolnicilor puterii ce se abat asupra republicilor baltice Lituania, Letonia şi Estonia, ţări şi popoare care îşi reclamă în faţa întregii omeniri dreptul elementar la identitate ca şi împotriva ameninţărilor ce planează grav asupra fraţilor noştri români de dincolo de Prut şi cheamă întreaga suflare românească ca într-un gest de frăţească solidaritate să-şi exprime fără rezerve sprijinul cu luptă inegală dar dreaptă şi sfîntă pentru salvagardarea libertăţii, demnităţii şi independenţei lor.

Organizaţia judeţeană Sibiu a P.N.Ț. — c.d.

RĂZBOI ÎN GOLF

(Urmare din pag. I)

vatorul poporului irakian? În momentul de faţă Țările Baltice se luptă cu imperialismul desuet sovietic pentru independenţă. Le vor salva tot americanii? Mă indoiesc. Adevăratele motive care au determinat marile conflagraţii militare ale acestui secol zbuciumat (este şi cazul actualului război) îşi au rădăcinile în problematica strategică şi economică, monopolizate de Marile Puteri. Singura şansă a popoarelor mici de a trăi demn, civilizate nu poate fi decît una singură: autoapărarea faţă de orice tendinţă, externă sau internă, de a le subordona intereselor unor clici totalitare. Democraţia se descoperă numai „prin noi înşine” şi se apără prin unitate naţională.

Competiţie

Simbătă, 19 ianuarie 1991, la Sala de atletism (sub tribuna Stadionului „Municipal” din parcul „Sub Arini”) va avea loc campionatul judeţean al celor mai mici atleţi şi atlete (copii I şi copii II).

Vă invităm să urmăriţi competiţia athletică ce va începe la ora 11.

Din ce în ce mai multe elemente ale... ne amintesc de anumite peisaje... accidentate (str.)

Sub egida Comisiei Nationale de Informatica,

LOGIC

organizeaza Seminarul:

Micro-Informatica, Sisteme si Management.

Sustinut de specialisti din Romania si SUA
TEMATICA

Micro-Informatica - prezent si viitor
Sisteme informatice in contextul economiei de piata
Hardware
Management si Informatica
Sisteme de operare pentru microcalculatoare
Baze de date si limbaje de programare
BORLAND: prezentarea produselor program
Rețele locale de microcalculatoare (LAN)
Arhitectura si caracteristicile rețelilor de tip NOVELL
Configuratii pentru rețelele de tip NOVELL
Administrarea rețelilor de tip NOVELL

BUCURESTI

6 - 8 Februarie 1991

Palatul Copiilor

B-dul Tineretului 8 - 10

Inscrierile: (90) 75.49.00

SIBIU

12 - 14 Februarie 1991

Casa de Cultura a Sindicatelor

Str. Revoluției 1 - 3

Inscrierile: (924) 4.66.52 sau 4.54.75

Comunicările vor fi prezentate între orele 9 - 16.

Inscrierile si plata pînă la data de 26 Ianuarie 1991.

Cost per participant

1 participant : 4600 Lei
2 - 5 part. : 4000 Lei
6 - 10 part. : 3600 Lei
Peste 10 : 3000 Lei

Plata in numerar sau prin virament

Pentru Bucuresti
Cont BRCE Bucuresti 30.08.112-9
Pentru Sibiu
Cont BC Sibiu 30.80.4.03.01

DIRECȚIA SANITARĂ A JUDEȚULUI SIBIU

ANUNȚĂ că în satul Gales, comuna Săliște s-a deschis în ziua de 15 ianuarie 1991 un Punct sanitar, amenajat cu sprijinul populației creștine din DEVON-England.

Consultații: Dr. Iulia NICOARĂ. Luni 8-13, în restul timpului se acordă asistență pentru urgențe. — 20 —

**DIRECȚIA SANITARĂ
A N U N Ț Ă**

din 17 ianuarie 1991, la Direcția Sanitară și la Spitalul județean s-a afișat lista posturilor vacante pentru sesiunea de transfer a medicilor.

Conform Instrucțiunilor din Ord. M.S. nr. 1 025/sept. 1990, aceasta se desfășoară în două etape, după cum urmează:

- Luni, 21 ianuarie 1991, ora 9, transferul medicilor din interiorul județului;
- Miercuri, 23 ianuarie 1991, ora 9, transferul medicilor între județe.

Informații suplimentare pot fi obținute la Direcția Sanitară și la Spitalul județean. — 20 —

**ANTREPRIZA CONSTRUCTII MONTAJ
BRIGADA 3 SIBIU**

cu sediul în Sibiu, str. Viile Sibiului nr. 1,
telefon 1 48 93,

ANGAJEAZĂ

- ELECTRICIENI categoriile III-IV.

— 14 —

COLEGIUL DE REDACȚIE

Fraian SUCIU — redactor șef (tel. 1 81 08); Can Ioan BOGDAN — sociale (1 59 98); Lucian FILIP — învățământ-cultură (1 59 98); Eugen IORDANESCU — evenimente (1 81 18); Radu STANESCU — secretariat red. (1 81 18).

Mica publicitate**PIERDERI**

● Pierdut legitimație serviciu, eliberată de întreprinderea „13 Decembrie” Sibiu, pe numele Zichici Sorin. O declar nula. (2765)

● Uitat geantă neagră în taxi în seara zilei de 14 ianuarie 1991. Aducătorului, re-

compensă. Telefon 3 39 84, interior 184. (2763)

VINZARE

● Vind microbuz Opel-Blitz, motor nou, 15 000 km. Prefer valută sau schimb locuință Cisnădioara. Telefon 6 27 34 — Cisnădie. (2764)

DIVERSE

● Transport două persoane în Germania și Franța. Plecarea la 23 ianuarie a.c. Telefon 1 35 38. (2770)

(Urmare din pag. I)

sută. Încă înainte de expirarea termenului limită pentru începerea retragerii Irakului din Kuwait, eșichierul politic mondial a înregistrat mari mișcări de protest și antirăzboinice. La San Francisco poliția a arestat peste 400 de manifestanți, în condițiile în care Casa Albă s-a confruntat cu continue mișcări protestatare de stradă. New York, Frankfurt, Berlin, Hamburg, Wupertal, Roma, Milano (28 000 de studenți), Madrid și Barcelona (zeci de mii de persoane) sînt doar cîteva orașe ce au protestat împotriva războiului sub lozincă „NU SING” PENTRU PETROL”. Prefectura Parisului nu a autorizat nici una dintre mișcările de stradă ce au avut loc. Iranul a introdus restricții de circulație în toate zonele urbane și are toate efectivele în alertă. Statele vest-europene au introdus controale severe în locurile aglomerate, pentru a putea preveni actele de terorism și au impus regimuri speciale cetățenilor irakieni. Italia a refuzat să ia asemenea măsuri. Parlamentele francez și englez au autorizat comanda „foc” pe trupele din Golf. Cele 3 ore de atac aerian masiv au produs Irakului pierderi încă neprecizate, lovind bazele și silozurile de rachete și arme chimice-biologice, zonele de mare producție industrială, punctele de comandă și str-

**Golful Persic —
criză mondială?**

tegice. Primele aprecieri estimează la cel puțin 800 numărul rachetelor detonate. Flota din zonă a deschis simultan un tir susținut cu armament greu. Surse italiene estimează că pierderile în vieți omenești ar fi mai mari în rîndul populației civile decît în cel al combatanților, prin lovirea unor zone suprapopulate și în special a Bagdadului. Ministrul de externe francez a declarat că trupele țării sale au fost doar în mică măsură implicate în prima lovitură, „greul” fiind purtat de aviația americană și în special de aparatele B 52 sau cele similare. Iranul a declarat că pînă ieri la ora 11 (București) nu a fost ținta nici unui atac. Anglia amenință că dacă se va dovedi prezența armei atomice în Irak, înțelege să folosească și ea arsenalul atomic în zonă. Hussein a lansat la ora 10 un apel către irakieni, cerîndu-le să fie încrezători în victorie, cu ajutorul lui Dumnezeu. Țările arabe care ajută forțele internaționale au fost declarate „trădătoare” și amenințate cu răzbunări violente. Nici unul dintre „prietenii” Irakului nu a ripostat militar. Riposta armatei irakiene a fost formală. U.R.S.S. își menține poziția, nefiind de-

acord cu intervenția armată și neparticipînd cu trupe operative.

Discuția de astăzi a Senatului italian (transmisă în direct de RAIUNO) duce cu gîndul la o posibilă lărgire masivă a sferei conflictului. Senatorii au acuzat O.N.U. de subiectivism în aplicarea rezoluțiilor sale, considerînd că de ani de zile trebuia intervenit militar contra Israelului, care nu a respectat rezoluțiile și că astăzi trebuie o măsură similară pentru U.R.S.S. care se face vinovată de crime în țările baltice. S-a considerat că atacarea Irakului se datorează în special existenței în zonă a petrolului și nu dreptului internațional. Participarea trupelor italiene în Golf a fost declarată neconstituțională de către opoziție, neprivînd apărarea teritoriului național sau o apărare comună împotriva unei agresiuni asupra acestuia. Cu toate acestea, toți vorbitorii sînt de acord în condamnarea actului lui Hussein, dar precizînd că „pentru nebulia sa nu trebuie să moară oameni nevinovați”. Nici o estimare coerentă a pierderilor nu a fost transmisă.

Forțele aliate (2 000 avioane, 530 elicoptere, tancuri, nave etc.) sînt comandate de generalul american Norman Swartzgorf, supranumit „ursul” care a declarat că trebuie terminat rapid conflictul „forțelor O.N.U. avînd misiuni urgente și în alte părți ale lumii”.

CE-IDE FĂCUT?

(Urmare din pag. I)

reușim”. Păcat de țara asta atît de frumoasă și bogată!

Domnule Iliescu, îmi amintesc că la alegeri ne-ai promis LINIȘTEA, dar trăim și azi într-o atmosferă de perpetuă revoluție. Sîntem îngrijorați și neliniștiți cînd vedem că atîta lume vă contestă, că grevele politice se țin lanț și că eroica Timișoară, atît de dragă nouă este ca un vulcan. Se vor termina vreodată toate astea? Vrem cu toții BINELE țării, vrem LINIȘTEA, MUNCII-CU-FOLOS, vrem PROSPERITATE, ne-am săturat de mizerie dar vedem că sîrăcim tot mai tare, că MINCIUNA este din nou metoda de guvernare, că din vechile metode a dispărut doar FRICA paralizantă, dar nici ea de tot, pentru că s-a înlocuit cu ÎNGRIJORAREA care ne strecoară spaime în suflet.

Guvernul, cea mai înțeleaptă echipă de tehnicieni, se străduiește să „facă bine”, dar face gafă după gafă, de parcă pentru el era deviza din vremea „genialului”: „din greșeală în greșeală spre victoria finală”.

Parlamentul lucrează cu o bătrîneasă încrețineală de parcă acolo s-a născut „vesnicia” lor, iar certurile ca la ușa cortului, pentru toate nimicurile din lume, se țin lanț, în timp ce țara arde și se întrebă: ÎNCOTRO MERGEM?

CE-IDE FĂCUT, domnule Iliescu?

Cum asanăm această stare de INSTABILITATE și NE-ÎNCREDERE GENERALIZATĂ?

Vom ajunge vreodată la PROSPERITATE, cînd vedem că „programele guvernamentale” și „pachetele de legi” au ca efect scumpirea vieții, proliferarea bișniței și a corupției, a descurajărilor magazine pe valută și a goșerilor, în timp ce inițiativele serioase, productive, benefice pentru țară nici măcar nu se întrezăresc?

Dorim cu toții sprijinul Occidentului, VITAL de altfel, dar nu vom obține niciodată decît „ajutoare” și credite guvernamentale, dacă nu inspirăm ÎNCREDERE firmelor serioase și solide, dacă nu dovedim NOI că SE POATE, dacă nu avem STABILITATE POLITICĂ, știut fiind că este de neconceput PROSPERITATE economică fără STABILITATE POLITICĂ, fără un SISTEM LEGISLATIV încheiat, care să stimuleze inițiativa.

Sîntem conștienți cu toții că nu putem obține bunăstarea „peste noapte”, dar sîntem descurajați că nu se întrezărește drumul spre bunăstare, drum pe care nu prea îl caută nici „constructivii” mirați că nu au aderenți și ocupați cu „combaterăa” guvernanților.

CE-IDE FĂCUT domnilor ALEȘI?

CE-MEMORARE

Azi se împlinesc 6 săptămîni de cînd a trecut în lumea umbrelor cea care mi-a dat viață, mama

† ANA BANEA

Lacrimi și dor nesfîrșit ai lăsat în inimă. Dormi în pace suflet blind și drag.

Comemorarea — simbolică, 19 ianuarie 1991, ora 17, la Catedrala ortodoxă. (2768) — Ela